

взаємовідносини, які існують між органами виконавчої влади, що стоять вище відносно органів, які стоять нижче (наприклад, відносини Міністерства освіти і науки України з управлінням освіти обласної державної адміністрації). Вертикальні адміністративно-правові відносини наявні й тоді, коли одна зі сторін, наділена певним обсягом владних повноважень, має право видавати акти, здійснювати приписи, які є обов'язковими для непідпорядкованої сторони. Прикладом таких відносин може бути діяльність органів спеціальної компетенції (санітарна, ветеринарна та інші інспекції). Характерна особливість вертикальних відносин полягає в тому, що в них найвиразніше виявляється основний метод адміністративно-правового регулювання — метод владної підпорядкованості щодо учасників адміністративних правовідносин. Але адміністративно-правові відносини, як уже було зазначено, не завжди є відносинами, що будуються за методом влади й підпорядкування. Ці відносини виникають і діють на засадах як влади й підпорядкування, так і рівності сторін. У адміністративно-правових відносинах, як правило, правам одних суб'єктів відповідають обов'язки інших, і навпаки, обов'язки одних відповідають правам інших.

Горизонтальні адміністративно-правові відносини є відносинами, що виникають між непідпорядкованими органами державної влади, підприємствами, установами, організаціями, посадовими особами, громадянами. Іншими словами, це відносини, учасники яких не перебувають у підпорядкуванні один одного (наприклад, відносини, що виникають між органами виконавчої влади й громадянином у зв'язку з призначенням пенсії, розглядом заяви, скарги тощо)[1].

Наведені характеристики вертикальних, горизонтальних і діагональних відносин адміністративного права є прийнятними за умов функціонування звичайного або спеціального адміністративно-правових режимів. У разі впровадження одного з різновидів надзвичайного режиму, сфера горизонтальних відносин суттєво згортається, зокрема відповідні відносини між владними структурами і громадянами залежно від ситуації можуть трансформуватися у діагональні або вертикальні. Зі зміною правового режиму спрацьовує правило зміни кута імперативності, найбільший показник якого відповідає вертикальним відносинам, а найнижчий -горизонтальним[2].

Підсумовуючи розгляд питання видової класифікації відносин адміністративного права, необхідно зазначити, що основними критеріями такого поділу є: функціональне призначення, зміст динамічних властивостей та характер зв'язків між їхніми сторонами. Саме за допомогою використання цих кваліфікаційних ознак можна отримати найбільш повну уяву про масштаби, різноманітність та змінність характеристик деяких груп відносин адміністративного права, визначити можливі напрямки подальшого збагачення їх змісту в умовах перехідного періоду розвитку вітчизняного адміністративного права[3].

Список використаної літератури:

1. Авер'янов В.Б. Реформування українського адміністративного права: черговий етап // Право України. - 2000. -№ 7.
2. Авер'янов В.Б. Актуальні завдання реформування адміністративного права //Право України. - 1998. - № 8.
3. БахрахД.Н. Аминистративное право. - М., 1996.

Особливості адміністративної відповідальності неповнолітніх

Маєрова М.Ю. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Адміністративна відповідальність - це примусове, з додержанням встановленої процедури, застосування правомочним суб'єктом передбачених законодавством за вчинення адміністративного проступку заходів впливу, які виконані правопорушником.

Адміністративна відповідальність реалізується шляхом застосування до винних осіб адміністративних стягнень. Адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці, а при тривалому правопорушенні - не пізніше як через два місяці з дня виявлення правопорушення. При накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан.

Серед суб'єктів адміністративних правопорушень виділяють так звані спеціальні суб'єкти, а саме такі, які мають певні особливості щодо вчинення окремих адміністративних правопорушень або не несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах. До таких суб'єктів відносять неповнолітніх осіб.

Згідно з Кодексом України про адміністративні правопорушення (КУпАП) до осіб віком від 16 до 18 років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються заходи впливу, передбачені статтею 24-1 КУпАП. Адміністративна відповідальність неповнолітнього може настати тільки тоді, коли 16 років йому виповнилось саме до моменту вчинення протиправного діяння, а не до вирішення питання про притягнення його до адміністративної відповідальності.

Заходами впливу на неповнолітніх є:

- зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого;
- попередження;
- догана або сувора догана;
- передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремих громадян на їх прохання.

Але за деякі адміністративні правопорушення, такі як: незаконне виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речовин без мети збуту у невеликих розмірах; дрібне розкрадання чужого майна; дрібне хуліганство (частина друга) та інші, зазначені в статті 13 КУпАП.

Відповідно до статті 32 КУпАП адміністративний арешт не може застосовуватись до неповнолітніх осіб.

Однією з особливостей адміністративної відповідальності є те, що вчинення неповнолітнім правопорушення, відповідальність за яке передбачена КУпАП тягне за собою накладання штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо у неповнолітнього немає самостійного заробітку. Вчинення неповнолітнім діянь, що містять ознаки злочину, відповідальність з які передбачена Кримінальним кодексом України, якщо вони не досягли віку, з якого настає кримінальна відповідальність тягне за собою накладання штрафу на батьків або осіб, що їх замінюють, від десяти до двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян (ст. 184 КУпАП).

Адміністративні стягнення на неповнолітніх накладаються тільки міським чи районним судом.

Список використаної літератури:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 28 грудня 2014 року: (ОФІЦ. ТЕКСТ). - К.:ПАЛИВОДА А.В., 2014. - 280с.
2. Адміністративна відповідальність: навчальний посібник / В.К. Колпаков. - К.: Юрінком Інтер, 2008. - 256с.